

متن پرسش

با سلام و احترام و ارادت خدمت استاد عزیز: یک بحث مهم: همچنان که استحضار دارید عالمان و عارفان متعددی داشتیم و داریم (در همین عصر) که در زمان نونهالی و نوجوانی معنویت چشم گیری داشتند!!! سئوالی که مطرح می شود این است که نوجوان و جوان امروزی به سختی و دشواری می تواند این معنویاتی را که عالمان و عارفان در زمان نوجوانی و جوانی داشتند، داشته باشند، چند سئوال: ۱. به نظر حضرتعالی علل این تفاوت در چیست؟ ۲. روح مدرنیته و عالم غربی که در قیاس با ۴۰ سال پیش تشدید شده چقدر می تواند در سلوک معنوی جوان امروزی دخیل باشد؟ ۳. به نظر حضرتعالی چه عواملی می تواند یک نونهال ۱۳ ساله یا نوجوان ۱۷ ساله که به اقتضاء سن خویش در معرض توهمات و عدم بلوغ هست دارای مراتب معنوی باشد و به تهذیب نفس بپردازد مثل آیت الله بهجت (ره)؟ ۴. آیا انتخابی قبل از ورود به عالم ماده داشتیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلّم انتخاب‌هایی از قبل داشته‌ایم ولی همان روحیه‌ی انتخابگری همچنان برای انتخاب راه‌های دیگر در نزد ما است. بنده در همه‌ی جواب شما، یک آوینی را در آستین دارم که نشان دهم؛ چگونه فهمید؟ چه چیزی را ببیند؟ و در کدام جاده قدم زند؟ راه گشوده‌ی جوانان ما، شهید آوینی است با آن اشارت‌های آسمانی‌اش. با تمام وجود باید خود را در او بیابیم. موفق باشید